

Den Lofzangh Maria.

En den hoorn des heyls oppgericht
In 't huys van David fijnen knecht ;
Soo hy hadde te voren ,
Door fijner heyliger Propheten mont,
Wel voorseyt tot meniger stont ,
Den vaderen van hem uytverkoren :
2 Dat wy souden wesen bevrijt
Van der macht onser vyanden ,
En los gemaect zijn nu ter tijt.
Uyt der ongunstiger handen :
Op dat hy toonde sijn goetheyt ,
Onsen vaderen toegeseyt :
Dat hy oock is gedachtigh
Sijns verbonts, en oock sijnes
eedts voortaan , Dien hy Abra-
ham heeft gedaen , Onsen vader
in 't geloove krachtigh :
3 Dat wy vry zijnde van de hant
Der gener die ons seer haten ,
Hem souden sonder vrees of schant,
Dienen, en sijn woort recht vaten ,
Gerechtiglick en heylighlick ,
Al ons leven gewillighlick

Daer toe zijnde genegen. En
gy mijn soon sult een Prophete zijn
Voor dat aenticht des Heeren mijn,
Om voor hem te bereyden sijn wegen.
4 Dat gy den volcke vroegh en
spaet Sijn saligheyt meught ver-
konden , Dewelck insonderheyt be-
staet In vergevingh sijner
sonden, Door Godts goetheyt, die
ons alleyn Heeft, als een son
uyt 't Oolte reyn , Besocht en
niet vergeten ; Op dat hyse moch-
te verlichten klaer , Die in de duy-
ster schaduw swaer Des doots
dus lange hebben geseten.
5 Op dat hy ons voeten met vreught,
En onse voetspaden mede ,
Richten mochte in aller deught :
Tot sijnen wegen in vrede.

Den Lofzangh der Ionckvrouwe
Maria, Lucæ 1. 46.

Mijn ziel maect groot den Heer ,
Mijn geest verheught hem seer
In mijnen Godt vol trouwen ;

Hy